

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 25. april 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 25. aprila 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA SE OTPEČATE DOKAZNI
PREDMETI MEĐUNARODNE KOMISIJE ZA NESTALE (ICMP)**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu optuženog da se otpečate dokazni predmeti ICMP (Međunarodna komisija za nestale)", podnesenom 23. marta 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku po njemu.

I. Kontekst i argumenti

1. Vijeće je 21. i 22. marta 2012. saslušalo iskaz Thomasa Parsonsa, direktora sudsko-medicinskog odjeljenja Međunarodne komisije za nestale osobe (dalje u tekstu: ICMP), koji je svjedočio o identifikaciji DNK osoba pronađenih u masovnim grobnicama diljem Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: Bosna i Hercegovina) koju je izvršio ICMP. Za vrijeme Parsonsovog svjedočenja, tužilaštvo je kao dokaz predložilo niz dokumenata i zatražilo da neki od njih budu u spis uvršteni pod pečatom. Nakon što se optuženi tome usprotivio i pošto je uslijedila opširna diskusija između strana u postupku i Vijeća,¹ Vijeće je odlučilo da privremeno pod pečat stavi dokumente P4639, P4640, P4641, P4642, P4650, P4651, P4656, P4662, P4663, P4672, i P4673 (dalje u tekstu: Dokumenti) i, kako bi moglo donijeti utemeljenu odluku o njihovom statusu, pozvalo strane u postupku da dostave pismene podneske s tim u vezi.² Osim toga, tužilaštvo je podnijelo kako povjerljivu tako i javnu redigovanu verziju transkripta Parsonsovog svjedočenja iz predmeta *Popović*. One su u spis uvrštene kao P4636 i P4643.

2. Osim toga, optuženi traži da se Dokumenti otpečate i da se, uz eventualna redigovanja, stave na raspolaganje javnosti.³ On napominje da se, u skladu s praksom Žalbenog vijeća, dokazni predmeti pod pečatom mogu držati samo zbog izuzetnih razloga, te tvrdi da takvi razlozi ne postoje u vezi s tim Dokumentima budući da činjenica da neki član porodice može tokom postupka saznati da je ICMP pronašao i identifikovao ostatke žrtve nije dovoljna da bi se opravdalo držanje Dokumenta pod pečatom. Prema mišljenju optuženog, takav postupak bi značio da bi identitet žrtava u svim predmetima

¹ Pretres, T. 26568-26571, 26578-26583 (21. mart 2012.).

² Pretres, T. 26583 (21. mart 2012.). V. i Povjerljivi dopis Sekretarijata od 27. marta 2012. u kojem su navedeni svi dokazni predmeti tužilaštva prihvaćeni posredstvom Parsonsa.

³ Zahtjev, par. 1.

pred Međunarodnim sudom trebalo skrivati od javnosti kako bi se spriječilo da članovi porodice tokom postupka pred Međunarodnim sudom saznaju za smrt žrtve.⁴ Osim toga, optuženi tvrdi da u javnosti postoji izuzetno zanimanje da se otkriju imena žrtava koje je identifikovao ICMP kako bi se "mogla otkriti svaka greška".⁵ Nadalje, on tvrdi da se stavljanjem Dokumenta pod pečat krši njegovo pravo na javno suđenje budući da eventualni svjedoci ne mogu dobrovoljno iznijeti protivrječne informacije.⁶ Na kraju, optuženi tvrdi da bi se iz Dokumenta, nakon što se iznese valjani razlog, mogli redigovati svi zaštićeni podaci.⁷

3. Tužilaštvo je 10. aprila 2012. podnijelo "Odgovor tužilaštva na Zahtjev optuženog da se otpečate dokazni predmeti ICMP" (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem se protivi Zahtjevu. Tužilaštvo navodi, pozivajući se na pravilo 75 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), da su Dokumenti valjano zapečaćeni kako bi se "zaštitila legitimna i sudski priznata nepovredivost ličnih podataka žrtava i članova njihovih porodica" i da se njihovim uvrštavanjem u spis pod pečatom ne krše nikakva prava optuženog.⁸ U daljem objašnjenju tužilaštvo navodi da se time što se ICMP-u omogućilo da izvrši analizu DNK tih žrtava njihova rodbina dovela u položaj da "nenamjerno postane svjedok u ovom postupku".⁹ Osim toga, tužilaštvo konstatuje da ICMP smatra neprihvatljivom eventualnu mogućnost da članovi porodica o sudbini svojih najbližih saznaju tokom ovog postupka, budući da ICMP nema kontrolu nad tim da li su i kada članovi porodice obaviješteni o podudaranju DNK.¹⁰ Nadalje, moguće je da se objelodanjivanjem dokumenata prekrši privatnost i bezbjednost članova porodica koji "možda" ne žele da se sazna o njihovom učešću u postupku identifikacije DNK.¹¹ Osim toga, mogle bi biti otkrivene genetske informacije, uključujući genetsku povezanost (ili njeno nepostojanje), što su privatne informacije članova porodica nestalih.¹² Tužilaštvo zatim napominje da su druga vijeća iz istih razloga te Dokumente stavila pod pečat i tvrdi

⁴ Zahtjev, par. 3-4.

⁵ Zahtjev, par. 5.

⁶ Zahtjev, par. 7.

⁷ Zahtjev, par. 6.

⁸ Odgovor, par. 1, 3.

⁹ Odgovor, par. 3.

¹⁰ Odgovor, par. 4.

¹¹ Odgovor, par. 5.

¹² Odgovor, par. 6.

da bi Dokumenti trebali zadržati status povjerljivosti na osnovu pravila 75(F).¹³ Tužilaštvo takođe tvrdi da se uvrštavanjem u spis Dokumenta pod pečatom ne krše prava optuženog budući da je rad ICMP "javan i podložan javnom preispitivanju" i da je optuženi na javnoj sjednici unakrsno ispitaio Parsonsa o procedurama i protokolima ICMP-a. Isto tako, prema riječima tužilaštva, optuženi zadržava pravo da provede istragu o tim konkretnim Dokumentima.¹⁴ Na kraju, tužilaštvo konstatuje da su redigovanja dokumenata moguća, ali nepraktična. Kad bi se Dokumenti redigovali tako da se potpuno očuva nepovredivost ličnih podataka, sveli bi se samo na spisak imena žrtava jer bi se morale izbrisati informacije koje govore o bilo kakvoj vezi ICMP-a i žrtava ili članova njihovih porodica.¹⁵

II. Mjerodavno pravo

4. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) zahtijeva da se postupak vodi uz puno poštovanje prava optuženog i dužnu brigu o zaštiti žrtava i svjedoka. Nadalje, član 21(2) daje pravo optuženom na pravično i javno suđenje, uz ograde predviđene članom 22, koji predviđa da Međunarodni sud u svojim pravilima o postupku i dokazima osigurava zaštitu žrtava i svjedoka.¹⁶ Kako je zapaženo u ranijim predmetima pred Međunarodnim sudom, ovi članovi odražavaju dužnost Međunarodnog suda da uspostavi ravnotežu između prava optuženog na pravično suđenje, prava žrtava i svjedoka na zaštitu i prava javnosti na pristup informacijama.¹⁷

¹³ Odgovor, par. 7. U paragrafu 4 i fusnoti 12 Odgovora tužilaštvo navodi četiri dokazna predmeta koji su u ranijim postupcima u spis uvršteni pod pečatom, to jest P4636, P4651, P4656 i P4662. Međutim, Vijeće napominje da su, u skladu s obavještenjem tužilaštva u vezi s ovim svjedokom, dokazni predmeti P4645, P4650, P4663, P4672 i P4673 uvršteni u spis pod pečatom u predmetu *Popović i drugi*. V. Obavještenje tužilaštva o podnošenju izvještaja vještaka na osnovu pravila 94*bis* i pismenih dokaza na osnovu pravila 92*ter* i Zahtjev za dodavanje predmeta na spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65*ter*, s Dodatkom A: svjedok Thomas Parsons, 19. mart 2012. godine, Dodatak A, str. 60880, 60879, 60877. Osim toga, Vijeće konstatuje da, mada je P4645 u spis uvršten pod pečatom u predmetu *Popović i drugi*, u ovom predmetu je prihvaćen kao javni dokazni predmet. Vijeće smatra da bi, u svjetlu obrazloženja dalje u tekstu, javni status P4645 trebalo da ostane nepromijenjen budući da taj dokument ne sadrži nikakve konkretne informacije o genetskom materijalu bilo kog pojedinca i da se odnosi na nekoliko podudaranja profila još iz 2006. i 2007. godine.

¹⁴ Odgovor, par. 9.

¹⁵ Odgovor, par. 10.

¹⁶ Osim toga, pravilo 78 predviđa sljedeće: "Svi postupci pred pretresnim vijećem, osim samog vijećanja sudija, otvoreni su za javnost ukoliko nije drugačije predviđeno."

¹⁷ V. Odluka po Zahtjevu optuženog za obavezujući nalog (UNHCR) i Zahtjev tužilaštva za promjenu statusa javnog zahtjeva, 4. juli 2011. godine, par. 10. V. i Odluka po Zahtjevu optuženog za ukidanje

5. Konkretnije, u pravilu 75(A) navodi se da "sudija ili pretresno vijeće mogu, *proprio motu* ili na zahtjev bilo koje od strana, žrtve ili svjedoka o kom se radi ili Službe za žrtve i svjedoke, nalogom odrediti odgovarajuće mjere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svjedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog".

6. Pretresno vijeće je ranije zaključilo da bi dokumente trebalo uvrstiti u spis na povjerljivoj osnovi samo u izuzetnim okolnostima, kada sadrže informacije koje bi, ako budu objelodanjene, mogle nanijeti štetu, uzrokovati bojazan u pogledu bezbjednosti ili ozbiljne neprijatnosti strani u postupku ili svjedoku.¹⁸

III. Diskusija

7. Vijeće podsjeća na opsežne argumente tužilaštva za vrijeme Parsonsovog svjedočenja, kao i argumente u Odgovoru tužilaštva.¹⁹ Kako se čini, tužilaštvo u stvari iznosi tri razloga zbog kojih Dokumenti treba da ostanu zapečaćeni, i to kako bi se (i) zbog nepovredivosti ličnih podataka, zaštitile genetske informacije žrtava navedenih u optužnici i članova njihovih porodica, kao i njihova genetska povezanost ili nepovezanost;²⁰ (ii) prikrila činjenica da su određeni članovi porodice učestvovali u procesu identifikacije DNK koju je izvršio ICMP, budući da "možda ne žele" da javnost sazna za njihovo učešće u njemu;²¹ i (iii) uklonila svaka mogućnost da članovi porodica preko ovog postupka saznaju za smrt svojih najbližih.²² Nadalje, što se tiče pravila koje se primjenjuje na izdavanje naloga za takvu zaštitu, tužilaštvo tvrdi da su članovi

zaštitnih mjera za svjedoka KDZ240, 28. juni 2011. godine, par. 15, uključujući i u njemu navedene reference.

¹⁸ Nalog o promjeni statusa dokaznog predmeta D737, 12. novembar 2010. godine, par. 10; V. *Tužilac protiv Stakića*, predmet br. IT-92-24-A, Odluka po Zahtjevu odbrane za produženje roka, 26. april 2004. godine, par. 6.; *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-A, Odluka po Zahtjevu Lahija Brahimaja za privremeno puštanje na slobodu, 25. maj 2009. godine, par. 5; *Tužilac protiv Blagojevića i drugih*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po Zahtjevu tužilaštva za ukidanje povjerljivog i *ex parte* statusa odluke Žalbenog vijeća od 2. decembra 2005., 11. juli 2007. godine.

¹⁹ V. T. 26562-26564, T. 26568-26571, T. 26578-26583 (21. mart 2012. godine); Odgovor, par. 4-6. Vijeće konstatuje da Odgovor opširno upućuje na diskusije koje su se razvile za vrijeme Parsonsovog svjedočenja. Međutim, nijedna referenca na stranice transkripta u Odgovoru nije tačna i zbog toga su one od ograničene pomoći.

²⁰ Odgovor, par. 6. V. i T. 26569, red 2 do 9 i T. 26570-26571 (21. mart 2012.).

²¹ Odgovor, par. 5 (naglasak dodat) V. i T. 26570 (21. mart 2012.).

²² Odgovor, par. 4. V. i T. 26562-26564, 26569-26570, 26581-26582 (21. mart 2012.). Vijeće ovdje obraća pažnju na argument tužilaštva da, mada postoje javni spiskovi nestalih u BiH, ima razlike između takvih spiskova i izvještaja ICMP-a koji se odnose na pojedince, budući da su oni koji se nalaze na potonjem nesumnjivo smatraju mrtvim. V. T. 26580-26581 (21. mart 2012.).

porodica žrtava postali "nehotični svjedoci" postupka kada su dali svoj genetski materijal i da bi, iz tog razloga, trebalo primijeniti pravilo 75 koje bi zaštitilo njih i informacije navedene u Dokumentima.²³

8. Vijeće ne prihvata da su članovi porodica nestalih pukim davanjem genetskog materijala ICMP-u postali "nehotični svjedoci" u ovom postupku i da tako mogu steći pravo na zaštitu koja se u skladu s pravilom 75(A) primjenjuje na "žrtve i svjedoke". Shodno tome, Vijeće se ne slaže sa stavom da se na Dokumente mogu primijeniti odredbe pravila 75 kako bi se članovi porodica zaštitili od otkrivanja njihovih privatnih podataka. Zbog toga se, uprkos tome što su neki Dokumenti u ranijim predmetima pred ovim Međunarodnim sudom uvršteni u spis pod pečatom, pravilo 75 ne može primijeniti radi "zadržavanja" njihovog statusa povjerljivosti. Osim toga, kao što je već rečeno, Vijeće smatra da ga ne obavezuju prethodne odluke o statusu dokaznih predmeta u drugim predmetima i da je, shodno tome, primjereno da ono sâmo da vlastitu ocjenu u vezi s tim da li bi Dokumente trebalo uvrstiti u spis pod pečatom u ovom predmetu.²⁴

9. Međutim, s druge strane Vijeće takođe konstatuje da pravilo 75(A) predviđa očuvanje privatnosti i zaštitu samih žrtava. Shodno tome, Vijeće smatra da informacije koje se odnose na genetski materijal navedenih žrtava, zbog njihove izuzetno osjetljive i lične prirode,²⁵ treba da zadrže status povjerljivosti u skladu s pravilom 75 kako bi se očuvala njihova privatnost. Osim toga, informacije koje se odnose na genetski materijal članova porodice žrtava, budući da se mogu koristiti za otkrivanje genetskih informacija o samim žrtvama, treba iz predostrožnosti, na osnovu pravila 75, takođe držati van dostupa javnosti. U svakom slučaju, čak i da se pravilo 75 ovdje ne primjenjuje, Vijeće treba ovaj materijal, zbog njegove izuzetno osjetljive i lične prirode, zaštititi koristeći svoje diskreciono ovlaštenje na osnovu pravila 54. Shodno tome, Vijeće smatra da "izuzetne okolnosti" opravdavaju da se pod pečatom zadrže sve informacije koje se odnose na genetski materijal nekog pojedinca, posebno zato što se tako ni na koji način ne ugrožavaju prava optuženog, što dokazuje i činjenica da se on ne protivi da se tako

²³ Odgovor, par. 3.

²⁴ V. Odluka o statusu dokaznih predmeta uvrštenih u spis posredstvom svjedoka KDZ492, 13. januara 2012. godine, par. 15.

²⁵ V. D. i Marper protiv Velike Britanije, Presuda Evropskog suda za ljudska prava, broj zahtjeva 30562/04 i 30566/04, 4. decembar 2008. godine, par. 71-72, 74-75.

postupi.²⁶ Shodno tome, Vijeće će pojedinačno ispitati svaki Dokument kako bi ocijenilo da li on otkriva neku takvu genetsku informaciju.

10. Vijeće dodaje da ga nije uvjerala tvrdnja tužilaštva da neki članovi porodica "možda" ne žele da se sazna da su učestvovali u postupku identifikacije DNK. Budući da tužilaštvo ne upućuje ni na jednu konkretnu informaciju o tome koji članovi porodice zaista iskazuju takve bojazni već samo navodi da je nekim članovima porodice to "možda" razlog za zabrinutost, Vijeće smatra da je ta tvrdnja u najmanju ruku spekulativna i stoga je neće uopšte razmatrati.

11. Na kraju, što se tiče argumenta u vezi s obaviještenošću, Vijeće, koje je inače sklono uvažiti tvrdnju da članovi porodica žrtava ne bi trebali o smrti svojih rođaka saznati iz ovog postupka, smatra da vrijednost ovog argumenta zavisi od pojedinačnih okolnosti u vezi sa svakim Dokumentom, naročito od vremena kada je utvrđeno podudaranje DNK i od toga da li je razumno pretpostaviti da su članovi porodica navedenih pojedinaca o tom podudaranju već obaviješteni. Shodno tome, Vijeće će takođe odvojeno razmotriti pitanje obaviještenosti s obzirom na svaki Dokument o kojem se govori dalje u tekstu.

12. Razmatrajući prvo P4651 i P4673, Vijeće konstatuje da se u ta dva dokazna predmeta ne navode imena navodnih žrtava ili njihovih porodica, već se samo izvještava o broju žrtava koje je identifikovao ICMP. Osim toga, u njima se ne pominju nikakve genetske informacije ni o jednom pojedincu. Shodno tome, Vijeće smatra da status dokumenata P4651 i P4673 treba promijeniti u javni.

13. Što se tiče P4639, P4640 i P4641, Vijeće navodi da se radi o izvještajima ICMP-a o podudaranju DNK pojedinačnih žrtava incidenta na Korićanskim Stijenama, koji je naveden u prilogu Treće izmijenjene optužnice.²⁷ Osim toga, Vijeće konstatuje da najnoviji izvještaj potiče još iz 2010., odnosno od prije dvije godine. Nadalje, kao što je istakao pravni savjetnik optuženog, ti izvještaji odnose se na žrtve navedene u optužnici

²⁶ Zahtjev, par. 1, 6; v. i T. 26579 (21. mart 2012.).

²⁷ V. Prilog B15.6 Treće izmijenjene optužnice.

koje su u javnosti imenovane kao lica ubijena u tom incidentu.²⁸ Shodno tome, Vijeće smatra da, što se tiče ova tri dokazna predmeta, ne stoji argument tužilaštva koji se odnosi na obaviještenost. Međutim, s druge strane Vijeće konstatuje da su u tim dokaznim predmetima ili njihovim dijelovima šifriranim jezikom navedene genetske informacije žrtava navedenih u optužnici i članova njihovih porodica.²⁹ U svjetlu zaključaka navedenih gore pod tačkom 9, Vijeće je mišljenja da bi takve informacije trebalo redigovati iz ta tri dokumenta prije nego što oni budu dostupni javnosti. Shodno tome, Vijeće smatra da P4639, P4640 i P4641 treba da ostanu pod pečatom, ali nalaže tužilaštvu da podnese njihovu javnu redigovanu verziju u kojoj će ukloniti sve reference na genetske informacije o navedenim žrtvama i članovima njihovih porodica.

14. Vijeće konstatuje da je P4642 spisak izvještaja o podudaranju DNK koje je ICMP izdavao od novembra 2001. do avgusta 2011. godine i da su to izvještaji o podudaranju DNK za koje ICMP smatra da se odnose na pad Srebrenice i Žepe 1995. godine.³⁰ Izvještaji s ovog spiska ne sadrže informacije o genetskom materijalu žrtava ili članova njihovih porodica i pokazuju da je prije nekoliko godina većina posmrtnih ostataka dostavljena radi identifikacije i da je ustanovljeno podudaranje DNK. Međutim, nekoliko imena na spisku označeno je žutom bojom i vidi se da su njihovi posmrtni ostaci podneseni radi identifikacije DNK krajem 2010. ili tokom 2011. godine. Dušan Janc, bivši istražitelj tužilaštva, svjedočio je pred ovim Vijećem da su ti pojedinci nedavno dodani na spisak ICMP-a na kojem su navedeni primjeri podudaranja DNK.³¹ Shodno tome, budući da je podudaranje DNK u vezi s tim pojedincima utvrđeno relativno nedavno, naime u avgustu 2011. godine, Vijeće smatra da u ovoj fazi postupka njihova imena ne bi trebala biti dostupna javnosti kako bi se izbjegla mogućnost da članovi njihovih porodica za podudaranje DNK saznaju tokom ovog postupka. Zbog toga, Vijeće

²⁸ Imena žrtava incidenta na Korićanskim Stijenama navedena su u javnoj optužnici koja je prvo izdata protiv Darka Mrđe još 2002., a potom izmijenjena 2003. godine.

²⁹ Vijeće navodi Parsonsovo svjedočenje u smislu da, čak i kada su genetski podaci navedeni u izvještaju o podudaranjima DNK šifrirani, i dalje je moguće da se otkrije postojanje ili nepostojanje genetske veze. V. T. 26563, 26570-26571 (21. mart 2012.).

³⁰ V. T. 26572-26578 (21. mart 2012.).

³¹ V. T. 26940 (27. mart 2012.). Parsons je tokom unakrsnog ispitivanja u predmetu *Popović* rečeno da je Dušan Janc svjedočio u tom predmetu da se žutom bojom označeni primjeri podudaranja DNK odnose na porodice žrtava koje još nisu obaviještene o nalazima ICMP-a. Međutim, Parsons to nije mogao potvrditi. V. P4636 (transkript svjedočenja Thomasa Parsonsa iz predmeta *Popović i drugi*), T. 3347-33458. Vijeće navodi da se ovo pitanje odnosilo na raniju verziju P4642.

smatra da bi P4642 trebao ostati zapečaćen, ali da bi tužilaštvo trebalo podnijeti javnu redigovanu verziju istog dokumenta u kojem neće biti referenci na imena označena žutom bojom.

15. Vijeće konstatuje da je P4656 ranija verzija P4642, posljednji put ažurirana u januaru 2009. godine.³² Shodno tome, budući da ne sadrži informacije koje se odnose na genetski materijal žrtava ili njihovih porodica i da je prošlo preko tri godine otkako je ICMP utvrdio podudaranje DNK lica navedenih na tom spisku, a da su u tom periodu rođaci onih lica za koja se uspostavilo podudaranje DNK trebali biti obaviješteni o tome, Vijeće smatra da ne postoje vanredne okolnosti koje opravdavaju status povjerljivosti tog dokumenta. Iz tog razloga, Vijeće će naložiti da se status tog dokaznog predmeta promijeni u javni. Isto tako, P4662 je još ranija verzija P4642, koja potiče iz jula 2008. godine. Shodno tome, iz istih razloga navedenih u vezi s P4656, Vijeće smatra da bi i status ovog dokaznog predmeta trebalo promijeniti u javni.

16. Što se tiče P4650 i P4663, Vijeće konstatuje da su oba odlomka iz gore navedenih spiskova pojedinaca za koje je ICMP izdao izvještaje o podudaranju DNK. Razgovor o oba dokazna predmeta vođen je s Parsonsom u aprilu 2009. u predmetu *Popović*, što znači da su do tada morali biti utvrđeni svi pomenuti primjeri podudaranja DNK.³³ Osim toga, nijedan od tih dokaznih predmeta ne sadrži nikakve informacije o genetskom materijalu navedenih pojedinaca ili članova njihovih porodica. Shodno tome, budući da se i P4650 i P4663 odnose na pojedince za koje je podudaranje DNK utvrđeno najkasnije do aprila 2009. godine, Vijeće smatra da je razumno pretpostaviti da su do tada članovi porodica tih pojedinaca već bili obaviješteni o njihovoj smrti. Iz tog razloga i imajući na umu da u tim dokaznim predmetima nema referenci na genetski materijal bilo kog od tih navedenih pojedinaca ili članova njihovih porodica, Vijeće smatra da ne postoje vanredne okolnosti koje opravdavaju njihov povjerljivi status. Stoga će Vijeće naložiti da se status P4650 i P4663 promijeni u javni. Usput rečeno, Vijeće primjećuje da je P4650 gotovo nečitak i nalaže tužilaštvu da u *e-court* unese njegovu čitkiju kopiju.

³² V. P4636 (transkript svjedočenja Thomasa Parsonsa u predmtu *Popović i drugi*), T. 3340.

³³ U stvari, prema informacijama unesenim u elektronskom sistemu za vođenje suđenja *e-court*, izgleda da P4650 potiče iz 2007. godine.

17. Što se tiče P4672, Vijeće napominje da se radi o izvještaju o identifikaciji jednog pojedinca, koji je Zavod za sudsku medicinu u Tuzli izdao 2007. godine. Izvještaj se odnosi na članove porodice tog pojedinca i činjenicu da je utvrđeno podudaranje DNK na osnovu uzoraka DNK, ali ne sadrži nikakve konkretne genetske informacije koje se odnose bilo na pojedinca bilo na članove njegove porodice. Shodno tome, budući da je to podudaranje DNK utvrđeno još 2007. godine, Vijeće smatra da je razumno pretpostaviti da je ICMP članove porodice navedene u izvještaju do sada obavijestio o podudaranju DNK. Imajući na umu to, kao i činjenicu da taj dokazni predmet ne sadrži nikakve konkretne genetske informacije, Vijeće smatra da bi status tog dokaznog predmeta trebalo promijeniti u javni.

18. Na kraju, Vijeće konstatuje da je P4636 transkript Parsonsovog svjedočenja na 147 stranice iz predmeta *Popović* i da je u spis uvršten pod pečatom za vrijeme njegovog svjedočenja u ovom predmetu. Javna redigovana verzija P4636 uvrštena je u spis kao P4643 i ima samo 61 stranicu.³⁴ Imajući u vidu redigovane dijelove, može se zaključiti da je tužilaštvo jednostavno uklonilo posljednjih 86 stranica P4636. Međutim, Vijeće ne razumije šta stoji iza uklanjanja tolikog broja stranica. Osim toga, uzimajući u obzir već obrazloženi stav Vijeća o povjerljivom ili javnom statusu nekih Dokumentata, nije jasno da li je još uvijek potrebno da P4636 i dalje ostane zapečaćen, a ako je to slučaj, u kojoj mjeri je transkript potrebno redigovati da bi se dobila njegova javna redigovana verzija. Shodno tome, Vijeće će naložiti tužilaštvu da ga o tom pitanju ponovo obavijesti bilo tako što će podnijeti obrazloženja o tome zašto su postojeća redigovanja transkripta potrebna, ako su uopšte potrebna, bilo tako što će dostaviti prijedlog nove javne redigovane verzije transkripta s prihvatljivijim redigovanjima, imajući na umu gore navedene zaključke.

³⁴ V. T. 26584 (21. mart 2012.).

IV. Dispozitiv

19. Shodno tome, Pretresno vijeće, na osnovu člana 20(1) i 21(2) Statuta i pravila 54, 75(A) i 78 Pravilnika, ovim djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev i **NALAŽE** sljedeće:

- (a) da se status dokaznih predmeta P4650, P4651, P4656, P4662, P4663, P4672 i P4673 promijeni u javni;
- (b) da dokazni predmeti P4639, P4640, P4641 i P4642 ostanu pod pečatom;
- (c) da tužilaštvo do 2. maja 2012. dostavi javnu redigovanu verziju dokaznih predmeta P4639, P4640, P4641 i P4642 u skladu s uputstvima navedenim u paragrafima 13 i 14 gore, a nakon tog datuma će im Sekreterijat dodijeliti brojeve dokaznih predmeta; i
- (d) da tužilaštvo ponovo obavijesti Vijeće o razlozima zbog kojih je P4636 redigovan kao P4643 i o tome da li su ta redigovanja i dalje potrebna s obzirom na gore navedene zaključke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 25. aprila 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]